

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Nehemias.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

literæ ad Asaphum regis sylvæ custodem, qui mihi ligna suggerat, ad reficiendas portas arcis, quæ est ædi conjuncta: Urbisque mœnia, & domum, in quam sum diversurus. *A.* Dabuntur, quæ petis. *N.* Ago tibi gratias immortales, Rex, tibi que fortunatissimum, longissimumque regnum precor.

SENTENTIA.

Regis animum Deus habet in manu, eumque, quocumque vult, inclinat. Cui propitius est Deus, huic conciliat benevolentiam potentium.

NEHEMIAS. Nehem. 5.

ARGUMENTVM.

Expostulant pauperes Judæi de divitum erga se iniquitate avaritiæ. Et Nehemias divites cogit in ordinem.

Plebeji, Nehemias, Primates, Sacerdotes, Populus.

Magnus est tum nostrum, tum nostrorum liberorum numerus: ^{a)} comparandum est inde frumentum, quo vivamus. *Al.* Oppignorandi sunt fundi nostri, & vineæ, & domus, ut nos frumento contra famem muniamus. *Al.* Jam pro nostris agris, & vineis, ad tributum Regi pendendum, pecuniam sumpsimus mutuam: ^{b)} An æquum

^{a)} Vendendi sunt, ut comparemus.

^{b)} Ejusdem generis homines tam dispari esse conditione, iniquum est.

O

æquum est, cum ejusdem nobiscum confanguinitatis sint alii, eademque sit liberorum eorum atque nostrorum conditio, vos tamen liberos nostros in servitutem dedamus, sintque jam filiarum nostrarum nonnullæ emancipatæ, neque eas vindicare possimus, cum fundos & vineas nostras teneant alii? *N.* O indignum facinus! Itane vero, Principes, fœnus a vestris exigitis? Ergo nos confanguineos nostros Judæos, in exteris gentes venditos, pro nostris viribus redemerimus: & vos eosdem emetis, ut dominos non amiserint, sed mutaverint? Non recte facitis. Nonne in metu Dei nostri vivetis, ut barbarorum hostium nostrorum vituperationem evitetis? Ego quoque, & mei cognati atque famuli, argentum eis, frumentumque mutuo dedimus. Agite, remittamus hoc nomen, reddite eis hodie agros suos, & vineas, & oliveta, & domos: tum centesimam condonate argenti, & frumenti, & vini, & olei, quæ eis mutua dedistis. *P.* Reddemus, neque ab eis quicquam exigemus. Sic faciemus ut tu hortaris. *N.* Vos vero Sacerdotes, jurate vos ita facturos. *S.* Faciemus. *N.* Ergo quemadmodum ego meum gremium excutio, si quicumque non hæc præstiterit, eum excutiat DEUS ex domo & labore suo: sicque esto excussus, vacuusque. *P.* Amen.

SENTENTIA.

Avaro homine nihil est iniquius. Avarus animum venalem habet. Multum pollet etiam apud iniquos, justus & gravis homo.

VERI

VERITAS. Esd. 3.

ARGUMENTVM.

Darius Persarum Rex proponit optimatibus suis trium stipatorum suorum sententias ad iudicandum, quænam esset optima. Sunt autem eæ, de viribus vini, Regis, mulierum & veritatis. Hic quum stipatores iussu Regis suæ quisque sententiæ rationem reddidissent, palmam obtinuit Zorobabel, qui veritati primas tribuisset: & a Rege, præter statutum disputationis præmium, impetrat, ut Hierosolymitanum sanum instauret.

Darius, Anagnostes, Stipator, Alter stipator, Zorobabel, Optimates.

Hæc causa est, mei proceres, cur vos iusserim convocari. Cum mei corporis custodes, dormiente me, inter se (ut fit) confabularentur, eo delapsi sunt, ut certatim dicerent suam quisque sententiam, ecquæ res maximam vim habeat, ea conditione, ut cuius dictum ego & Perfidis triumviri doctissimum iudicassetus, huic victori pronunciatum ea darentur, quæ jam audietis. Recita schedulam. *An.* Cujus dictum sapientissimum erit, is a Dario Rege ingentia dona, & victoriæ ornamenta consequitur, purpuraque induitor, & auro bibito, & in auro dormito: & aureis frenis